ושם)דדרים רבי הליעזר מועבדת(שמות

יג) שיהו כל העבודות שוות זה כזה

ולא קיבל ר"ע אף על גב דאין היקש

כמי למחלה" א):

בשמבל ולח מל כולי עלמח

ור' יהושע אדמודי ליה אודויי לפלוג

לא פליגי - ואם תאמר

קבה א מיי פיצ מכלי משאי אפשר - תימה לר' פקיבא מנלן דאין משלשין במכות דבפרק איסורי ביאה הלי קמא דמכות (דף הי) ילפיכן לה ממיתה והייט אי אפשר ואין טומר ייד סי רקח סשיף ד: דהתם דגזירה שוה היא מודה ר"ע דדנין משאי אפשר משום דאין קבו ב ג מיי שם ג"ש למחלה אבל הכא במין אב הוא דהא הכא נמי היקישא הוא וטוש"ע שם וסעיף ג: כדמסיק בסוף התודה (מנחות דף פב:

> לוע"ם סוס' מנחום פכ: ד"כ וכשתא ותום׳ בטרות

עליה לפלוגי דנקט טבל דמודי ר' אליעור ולא נקט מילתא דפליג בה וכי האי גוונא פריך בסוף קבועת הפקדון (שבושות דף לחי) וי"ל דהתם תוספות ישנים לא דייק אלא משום דהתנא הראשון א) וייע דסתם סייכו הזכיר הכל אבל הכא נקט שפיר ר' שמתה משום דמלקום תחת מיתה שומדת ולכך אין משלבין כו כמו יהושע טבל ולא מל כיון דלא דבר בו ר' אליעזר: בי פליגי במל ולא לחיתה וילפינן מינה אמ"ג דלא אפשר: ב) שוד פירש רכינו נתנאל דודאי ר' עקיבא טבל תימה דלקמן ברים הערל (דף עתי) ממעט ר"ע גר שמל ולא טבל מפסח מדכתיב תושב ושכיר והשתא כמאן פליג פלייהו וקמפלגי בגר שבה להחגייר כזמן סבר ר"ע אי כר' יהושע למה לי קרא סום דר' אליעור סבר פשיטא דלא אכיל בפסח דעובד בסום זו מוכשה של דסוי גד שסרי כשאכלו צפסח אכותינו עדיין לא כוכבים גמור הוא ואי כר' אליעזר סבלו ומימ נסקו מתורת ערל מדאכלו נפסח איכ כיון דגר מעליא הוא איןסברא למעטו מפסח כדמשמע התם וי"ל דלעולם

שימול ויטבול ב):

דאין הואה בלא טבילה · מפרש ר"ת בלא טבילה לפני הואה כדי לקבל הזאה כדאמר בפרק ארבעה מחוסרי כפרה (כריתות דף מי) מה אבותיט לא נכנסו לברית אלא במילה וטבילה והואת דמים ואותה טבילה כשרה אף בלילה כדתנן במסכת פרה (פי"ב מי"ה) אבל הוא עלמו טובל בלילה ומזה ביום ולענין טומאה יש עוד טבילה אחרת אחר הואה שהיא כדי לטהר מטומאה כדכתיב בקרא והזה ברישת והדר ורחן במים ואותה טבילה אינה כשרה אלא ביום כדתנן בפרק ב' דמגילה (דף כי ושם) אין טובלין ואין מזין אלא ביום וים מפרשים דהתם בטבילת אזוב איירי אין טובלים אזוב אלא ביום כדאמריכן בסוף מסכת פרה שאם טבל את

מל ולה טבל הוי גר ור' יהושם סבר דלה הוי גר שהרי טבלו במתן תורה וכיון שנלטוו לסבול כרבי יהושע סבירא לי' ולאו מטעמיה דאיהו סבר דבאבות נמי טבילה הוה לה כוי גר הם לה טכל. ורבי עקיבא סבר מדמעטיה קרא נה כו גד הם נה ענד. ור' פקיבא סבר דמדאכלו בפסה עבלו דאליה הוו בפסח שמע מינה דאין גר עד אסורים כו כדמרבינן מקרא מל ולא טבל שאיט אוכל וכו׳ - ובזה ניהא חוכנ וכו' ובזם ניהת מ"ש לקמן בסמון : שבר ולת מל כ"ע לת פליני ותימה תמתי קתמר לעיל עכל ולת מל כ' יכושע אומר וכו' רי יכושע אומר וכו' דפליני בסבל ולא מל סוליל על מלחים דת"ק ר' יכושע אומר אינו גר ואין עוד וי"ל דניהא ליי להזכיר מילה בלא עבילה וסכילה כלא מילה משום דרכנן פליני של הכל ואמרי דמלריכינן מילה ומתרי דמתריבים מיכם וסכילם: ויכרן משם את הדם ויתרוק על העם וגמירי דאין הואם בלא סכילם: פי דסיים הואם לקודם מתן תורה שעדיין לא הוו יודעיו שחייו לא כוו יודעין שחזין ממי הטאת וכא מן כדכ על כעם . ואליבא דר' של העם . ואליבא דר' אליעזר רימא דהאי קרא אינו ר"ל הואה י ופי' דכתיב (במדבר ים) והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וגו' ואיתקש טבילה להזאה הייט בקרא דלקמיה דכתיב ולקח אזוב וטבל במים שבום על בעם כי אם על כתוכח לכפר על ספ חם סדוחק אין ל לפי' רבינו נתנאל ורבי יכושע סכילם באמסות מנא ליםי חימם לימא מויזרוק מכה את הדם על העם וגמירי סדם על העם וגמירי דאין כואם כלא עכילה אקרו כשים · שוייל דלשיטת רבינו נתנאל מכילם באתבות שנא לים כלומר רחב

כפסת מנא ליה שהאמהום

בין כשים דח"ל דשכלו

lia.

Hill

במקום שאין טעון כיבום · כגון בעל קרי בעלמא דכתיב ורחך במים וטמא עד הערב (ויקרא פו) ולא כתיב יכבס בגדיו : מקום שעשון כיבום - כגון בקבול תורה דכתיב וכבסו שתלותם: דלתה נקיום בעלמם - ההוא כיבום לאו משום שומאה הוה דלשעון טבילה מק"ו

תורה אור אלא שיהיו בגדיהם לבנים והגונים לקבל פני שכינה : ויזרוק של השם. הואה הוא: מעבילים אומו - והוי כישראל מעליא ואין לריך לבדוק בעדים אם מילתו לשם מאות מילה : ים ומה בכך. אם אין מילתו לשם מילה סואיל ומבל במבילה סגי : אין מטבילים - שחא ערבי מהול *וגבעוני ס"א גנטר מהול הוא ולריך להטיף ממט דם

הואיל ולר׳יהודה בחדא סגיא מטבילין וכריתות שי פים] בשבת גר שמל אתמול לפניט דבמילה סגי ליה וכי מטבלי ליה בשבתא לא מתקני גברא: הכי גרסיכן אמר מר לפיכך מטבילין גר בשבת דברי רבי ברטת מו פיש יהודה פשיטא כיון דלרבי יהודה בחדא סגי היכא דמל לפניט (שם סי ושין) מטבילים: שבילה שיקר - דהא אמילה שמעיכן ליה דקאמר ומה בכך: ר' יוםי אומר אין מעכילין - תרתי בעד ואע"ג דמל בפנינו טבילתו תקנתו: עובדה הוה בי ר' הייה בר רכי ורב יוסף מתני בר' אושעיא ב"ר · כלומר ר' אושעיא נמי הוה בהדי ר' חייא : ורב ספרה מסני - דהף רבי חושעיה בר' חייא הוה בהדייהו: שבי האידנא. לילה היה: ש"מ. מדרב ספרא דאמר מלמא הוו גר לריך שלשה: דבשינן מומסין - כי הנך חלתא גברי רבנן רברבי : דלמא דאיקלעו · הכי הוה מעשה דאיתרמו רבנן כי הני אבל ג' ודאי שמעיכן מדקפליג רב ספרא ומוסיף עד דהוו חלחה: משפט כהיב

במבל ולא מל כולי עלמא לא פליני דמהני כי פליגי במל ולא מבל רבי אליעזר יליף מאבות ורבי יהושע באבות נמי מבילה הוה מנא ליה אילימא מרכתיב °לך אל העם שנים וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם ומה במקום שאין מעון כבום מעון מבילה מקום שמעון כבום אינו דין שמעון מבילה ודלמא נקיות בעלמא אלא מהכא "חיקח משה אתם מדברית דר" יוסי תרתי בעי: לפיכך הרם ויזרוק על העם וגמירי *דאין הואה בלא מבילה ורבי יהושע מבילה באמהות

מנלן סברא הוא דאם כן במה נכנסו תחת כנפי השכינה *א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן לעולם אינו גר עד שימול וימבול פשימא *יחיד ורבים הלכה כרבים מאן חכמים *רבי יוסי דתניא הרי שבא ואמר מלתי ולא מבלתי ממבילין אותו ומה בכך דברי ר' יהודה רבי יוסי אומר אין מטבילין לפיכך ממבילין גר בשכת דברי ר' יהודה ור' יוסי אומר "אין ממבילין אמר מר לפיכך ממבילין גר בשבת (6) פשימא כיון דא"ר יהודה בחרא סגיא היכא דמל לפנינו ממבילין מאי לפיכך מהו דתימא לרבי יהודה מבילה עיקר ומבילה בשבת לא דקא מתקן גברא קמ"ל דר׳ יהודה או הא או הא בעי"ר׳ יוסי אומר אין ממבילין פשימא דכיון דאמר רבי יוסי תרתי בעינן תקוני גברא בשבת לא מתקנינן מהו דתימא לר' יוסי מילה עיקר והתם הוא דלא הואי מילה בפנינו אבל היכא ביה - משפט אחד יהיה לכם ולגר דהויא מילה בפנינו אימא לימבל זה בשבתא (במדבר סו) ואין משפט פחות מג' : קם"ל דרבי יוסי תרתי בעי אמר רבה עובדא יכול מקכלין אופו - לא נלריכט הטפח הוה בי רבי חייא בר רבי ורב יוסף מתני דם ברית וטבילה: כא ועדיו עמו (פיל בריבי וכ"ו מנין - שנאמן: סלמוד לומר וכי אלפס] רבי אושעיא *בר רבי ורב ספרא כתני ר' אושעיא בר' חייא דאתא לקמיה גר שמל ולא מבל א"ל שהי כאן עד למחר ונמבליגך

[לקמן קה: שירוכי: וש"ג]

(א)גם' מטבילין גר דכרי רבי

כפ"ל ותיכות חתן

פשימת כיון : ת'ל וכי יגור

ינור. מכל מקום ולקמן פריך כיון דעדיו שמו פשיטא ומי בעי קרא:

גר עד שימול ושבול וש"מ 'אין ממבילין גר בלילה ונימא ש"מ נמי בעינן מומחין דלמא דאיקלעו אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן "גר צריך ג' משפם כתיב ביה ת"ר מי שבא ואמר גר אני יכול פיישין סנ: [לקה נקבלנות"ל אתך במוחזק לך בא ועדיו עמומנין ת"ל"וכי יגור(ג)אתך גר בארצכם ייקולייש בקבלנות"ל אתר במוחזק לך בא ועדיו עמומנין ת"ל"ובי יגור (ג)אתר ארצכם ייקולייש האזוב בלילה אפי׳ הזה ביום הזאתו פסולה והשתא אתי שפיר הא דתנן טבילה קודם להזאה והא דקאתר התם בגת' לא מדן אלא ביום

גליון הש" תום' ד"ה תקוני כו' משום דנרה' כו

אים טהור והזה על האהל וגו' וכן משמע בירושלמי דמגילה דאמר וטבל והזה מה הזאה ביום אף טבילה ביום ואין לחמוה כיון דבעי הזאה האך מקבלים גרים בזמן הזה דבפי (ארבעה) מחסרי כפרה נפקא לן מקרא דלא בעינן ": דרבי יהושע טבילה באמהות [ושיע שום' שני מנול ליה - אפ"ג דאית ליה דאין הזאה בלא טבילה שמא הנשים לא היו בכלל אותה הזאה אי נמי משום רבי אליעזר אילטריך האי טעמא דמסיק משום דאיהו נמי מודה דבטבילה לחוד סגי כדאמר לעיל בטבל ולא מל כולי שלמא לא פליגי דלית ליה דאין הזאה בלא טבילה ג): ברן דאמר רבי יהודה דבחדא סגי כו׳ . תימה דפריך פשיטא דמגא ליה דסגי במילה לחודה דלמא כר׳ יהוש סבר ליה דטבילה בלא מילה מהניא אבל מילה בלא טבילה לא מהני : רכן בי ברא בשבתא לא מתקניכן - ואט"ג דלענין טומאה שרי לטבול בשבת משום דנראה כמיקר שאני הכא דבעי שני ת"ח לעמוד שם בשעת שבילה להודיעו המלות כדאמריכן לקמן (דף מז:): דרבר יוםי תרתי בעי כתב בה"ג דגר שנתגייר כשהוא מהול לריך להטיף ממט דם ברית וקטן שנולד כשהוא מהול אין לריך להטיף וטעמא דקטן שלא היתה לי טרלה משלם אין לריך אבל גר שהיתה לי ערלה ומילתו אינה מילה לריך להטיף דם ברית ד) ומיהו אם נכרת לי כל הגיד ובא להתגייר אין דומה שמילתו מעכבתו מלהתגייר ומודי רבי יוסי בההיא דסגי בטבילה לחודה ור"ח פסק במסכת שבת איפכא מה"ג וכן משמע בפרק ר"א דמילה (שבת דף קלהי ושם) דקאמר לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על טלד כשהוא מהול שלריך להטיף ממט דם ברית על מה נחלקו על גר שנתגייר כשהוא מהול ונראה שעל זה סמכו ה"ג דסברי להו כאמוראי דהתם דאית להו דקטן אין לריך ובגר סברי כר' יוסי דשמעתין דמשמע דהלכתא כוותיה ובפרק הערל (לקמן דף עבי) פליגי רבי אלעור בר"ש ורבכן בגר שנתגייר כשהוא מהול אם נמול ביום או אפי׳ בלילה אבל כולהו מודו דלריך הטפת דם ברית: שבוע מינה דגר לריך שלשה · וא"ת ודלמא דאיקלעו וי"ל דמרב שטעיני ויחוץ שהי אתו הפסק בשקו שוה ספרא דייק שהרי ר' חייא הזכירו לפי שהיה בעל מעשה וראש ורב יוסף הזכיר רבי אושעיא חברו אבל רב ספרא למה הזכיר ר' אושעיא המי אנו פסק בשקו שרה שהי אינד גר עד שימול ויטבול · מהכא לא מני לדקדק דלא תיסגי בטבילה לחודה ולא בא לדקדק אלא דמילה בלא סיני אבנו פריין ביין כמיב אבל יבפסח ברי חיית שנגיר שיים הזכירו נפי שהיה בעל מעשה וראש ורב יוסף הזכיר רבי אושעיא חברו אבל רב ספרא למה הזכיר ר' אושעיא סיכי אבל יבפסח בר' חיית : ארבן גר עד שימול ויעבול . מהכא לא מלי לדקדק דלא חיסגי בטבילה לחזיה ולא בא לדקדק אלא דמילה בלא שלא שנו שבילה לא מהטיא : ארך מעבילה לא מכיל מעבילה לא מכיל הבי הוכין שלא שנו שבילה לא מהטיא : ארך מעבילה לא המעל בי בלילה - דמשפט כחיב ביה ואמ"ש שכבר מל חשיב ליה כתחילת דין: ברשובה כחיב ביה . משפט המד יהיה לכם ולגר (במדבר מו) ואפי' למ"ד בסנהדרין (דף ני ושם) המוכי מהיה מפים היים מו

ש"ם תלת יש"ם גר צריך שלשה וש"ם אינו